

Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 6. aprila 2006 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie van België — Belgija) — Reyniers & Sogama BVBA proti Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Belgija

(Zadeva C-407/05) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika — Izterjava uvoznih dajatev — Dokaz o pravilnosti tranzitne operacije ali o kraju kršitve ali nepravilnosti — Posledica nenavedbe roka za predložitev navedenega dokaza za glavnega zavezanca)

(2006/C 178/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van Cassatie van België

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Reyniers & Sogama BVBA

Toženi stranki: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Belgija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Hof van Cassatie van België — Razlaga člena 11a Uredbe Komisije (EGS) št. 1062/87 z dne 27. marca 1987 o določbah za izvedbo tranzitnega postopka in o ukrepih za njegovo poenostavitev (UL L 107, str. 1), dodanega s členom 1 Uredbe Komisije (EGS) št. 1429/90 z dne 29. maja 1990 o spremembi Uredbe (EGS) št. 1062/87 (UL L 137, str. 1), člena 34 Uredbe Sveta (EGS) št. 2726/90 z dne 17. septembra 1990 o tranzitnem postopku Skupnosti (UL L 262, str. 1) in člena 49 Uredbe Komisije št. 1214/92 z dne 21. aprila 1992 o določbah za izvedbo tranzitnega postopka in o ukrepih za njegovo poenostavitev (UL L 132, str. 1) — Izterjava uvoznih dajatev — Obvestilo pristojnega organa, naslovljeno na glavnega zavezanca, s katerim se slednjega poziva k predložitvi dokaza o pravilnosti tranzitne operacije ali o kraju kršitve — Nenavedba roka — Posledice, kar zadeva zakonitost obvestila in izterjavo carinskega dolga.

Izrek

Člen 36(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 222/77 z dne 13. decembra 1976 o tranzitnem postopku Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 474/90 z dne 22. februarja 1990, ki ukinja deponiranje tranzitnega sporočila o pošiljki ob prehodu notranje meje Skupnosti v povezavi s členom 11a Uredbe Komisije (EGS) št. 1062/87 z dne 27. marca 1987 o določbah za izvedbo tranzitnega postopka in o ukrepih za njegovo poenostavitev, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EGS) št. 1429/90 z dne 29. maja 1990, in člen 34 Uredbe Sveta (EGS) št. 2726/90 z dne 17. septembra 1990 o tranzitnem postopku Skupnosti v povezavi s členom 49 Uredbe Komisije (EGS) št. 1214/92 z dne 21. aprila 1992 o določbah za izvedbo tranzitnega postopka in o ukrepih za njegovo poenostavitev je treba razlagati tako, da mora urad odhoda deklarantu obvezno navesti rok treh mesecev, v katerem je temu uradu mogoče predložiti dokaz o pravilnosti tranzitne operacije ali o kraju, kjer je dejansko prišlo do kršitve ali nepravilnosti, tako da lahko pristojni organ prične izterjavo šele po tem, ko je deklarantu izrecno navedel, da ima na voljo tri mesece za predložitev navedenega dokaza in če ta dokaz v tem roku ni bil predložen.

⁽¹⁾ UL C 22 z dne 28.1.2006.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 26. aprila 2006 — Staatssecretaris van Financiën proti Orange European Smallcap Fund N. V.

(Zadeva C-194/06)

(2006/C 178/25)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden .

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën.

Tožena stranka: Orange European Smallcap Fund N. V.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 56 ES v povezavi s členom 58(1) ES razlagati tako, da prepoveduje vsakršno ureditev države članice, ki s tem, da v korist kolektivnih finančnih naložbenih podjetij določa nadomestilo, ki je namenjeno upoštevanju obdavčenja, ki ga pri viru obračuna druga država članica na dividende, nakazane tem podjetjem, omejuje — iz razlogov, navedenih v točki 5.2.1. na koncu te sodbe — to nadomestilo:

a. na znesek, ki bi ga fizična oseba z bivališčem na Nizozemskem lahko odračunala na podlagi pogodbe, sklenjene na davčnem področju z drugo državo članico;

b. če in v obsegu, kadar so lastniki kolektivnih finančnih naložbenih podjetij fizične osebe, ki nimajo bivališča na Nizozemskem, ali subjekti, ki niso podvrženi nizozemskemu davku na družbe?

2. Če je odgovor na vprašanje 1 popolnoma ali delno pritrilen:

a. Ali pojem „neposredne naložbe iz člena 57(1) ES vsebuje dejstvo lastništva svežnja delnic, ki jih je izdala družba, kadar jih ima lastnik samo kot investicijo, in da mu velikost tega svežnja ne omogoča izvajanja odločilnega vpliva na upravljanje ali nadzor te družbe?

b. Ali bi bila omejitev pretoka kapitala, povezana z obdavčenjem, ki bi bilo nezakonito, če bi se nanašalo na mednarodne transakcije ali znotraj Skupnosti, prav tako nezakonita na podlagi člena 56 ES, če bi se iste transakcije — v sicer enakih okoliščinah — izvedle v ali iz tretjih držav?

c. Ali je treba, če je odgovor na vprašanje 2 negativen, člen 56 ES razlagati tako, da nasprotuje omejitvi, ki jo uvede država članica glede nadomestila v korist kolektivnih finančnih naložbenih podjetij, in je nadomestilo namenjeno upoštevanju obdavčenja, ki ga pri viru naloži tretja država na dividende, ki so nakazane tem podjetjem, medtem ko je navedena omejitev obrazložena z okoliščino, da lastniki podjetja niso izključno osebe z bivališčem v zadevni državi članici?

3. Ali je za odgovor na prejšnji vprašanji pomembno upoštevati

a. dejstvo, da je odbitek, ki se ga obračuna v drugi državi, na dividende, nakazane iz te države, višji kot odbitek, ki

se nanaša na dividende, ki se razdelijo med tuje delničarje v državi članici, kjer so ustanovljena kolektivna finančna naložbena podjetja;

b. dejstvo, da tuji delničarji kolektivnih finančnih naložbenih podjetij bivajo ali so ustanovljeni v državi, s katero je država članica ustanovitve podjetja sklenila sporazum, ki na temelju vzajemnosti določa odračunanje odbitkov na dividende pri viru;

c. dejstvo, da tuji delničarji kolektivnih finančnih naložbenih podjetij bivajo ali so ustanovljeni v drugi državi članici Skupnosti?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundeskommunikationssenat (Avstrija) 27. aprila 2006 — Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Zadeva C-195/06)

(2006/C 178/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundeskommunikationssenat (Avstrija)

Stranka v postopku v glavni stvari

Österreichischer Rundfunk (ORF)

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba člen 1(f) Direktive Sveta ⁽¹⁾ z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, v besedilu iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES ⁽²⁾ z dne 30. junija 1997 o spremembi Direktive 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov razlagati tako, da se za „televizijsko prodajo“ štejejo tudi oddaje ali deli oddaj, v katerih televizijska organizacija gledalcem ponuja možnost, da z neposredno izbiro komercialnih števil in s tem odplačno sodelujejo v nagradni igri prav te televizijske organizacije?